

Landbrug & Fødevarer F.m.b.A.

Meldahlsgade 5
DK 1613 København V

T +45 3339 4000
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Ministeriet for grøn trepart
EU & International Affairs

Att. Anne-Sophie Freltoft Knudsen & Jacob Korreborg Andersen)

Skriftlig høring i EU Miljøspecialudvalget - Kommissionens forslag om ændring af skovrydningsforordningen (EUDR)

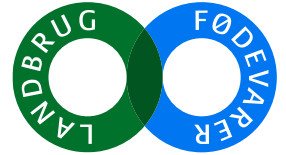
Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at kommentere på EU-kommissionens forslag til ændring af EUDR. Forslaget er dog sendt i høring med kort høringsfrist, vi ønsker derfor mulighed for at vende tilbage med eventuelle supplerende bemærkninger efter høringsfristen udløb.

L&F har fra starten støttet, at der kommer fælles EU-regler for at undgå, at Fællesskabets importør medvirker til global skovrydning. Vi har egne indkøbspolitikker på plads, og ser gerne, at Europa følger trop.

Samtidig har vi påpeget, at EU-reglerne er unødvendigt komplicerede og administrativt tunge. Blandt andet indebærer reglerne krav, om at europæiske kvægproducenter skal oprette sig i TRACES og indrapportere data om deres kvægproduktion. Hermed har man skabt en stor administrativ byrde, som er meningsløs i forhold til forordningens formål om beskyttelse af verdens skove. Dertil kommer den kolossale administrative byrde forbundet med efterfølgende registreringer og rapportering af afledte produkter i den efterfølgende værdikæde, og som heller ingen merværdi bringer i forhold til formålet med forordningen.

Vi har også peget på, at der fortsat mangler klarhed om forståelsen af lovgivningen og at der er næsten lige så mange forskellige myndighedsfortolkninger af afgørende elementer af forordningen, som der er EU-medlemslande. Dette er et stort problem for funktionen af det indre marked for de omhandlede råvarer og produkter. Derudover har vi gjort opmærksom på, at det IT-system, som skal anvendes af kvægproducenter, skovejere og virksomheder, ikke fungerer tilfredsstillende. Systemet er desuden meget lidt intuitivt at oprette sig i og at anvende, hvorfor mange små europæiske primærproducenter vil få problemer med at leve op til forordningens rapporteringskrav.

EU-Kommissionen oplyser nu, at man har undervurderet den datamængde, som det IT-system, der skal understøtte implementeringen af forordningen, skal håndtere. Med den nuværende kapacitet og forventede brug af systemet, forventer Kommissionen problemer med log-in for virksomheder, forsinkede svartider og IT-nedbrud, som vil føre til væsentlige forstyrrelser i de europæiske forsyningskæder. Vores medlemsvirksomheder kan genkende dette billede. Virksomheder oplever, at IT-systemet fungerer ujævnt, ofte langsomt og at det kan tage op til tre dage, at få det nødvendige referencenummer fra TRACES efter uploading af en due diligence erklæring i IT systemets test miljø (!).

Af ovenstående grunde, var vi enige med kommissionen da den 23. september i år meldte ud, at der var behov for en udskydelse af forordningens ikrafttræden med et år og for målrettede forenklinger, som kunne gennemføres uden at svække forordningen i forhold til dens formål. Det forslag som kommissionen netop har fremsat, lægger imidlertid op til at fastholde tidspunktet for virksomhedernes implementering til årsskiftet (dog med en 6 måneders "grace periode" samt senere frist for mikro- og små virksomheder). Hertil kommer forslag om en række ændringer af forordningen, med henblik på forenkling, men hvor flere af dem giver anledning til nye spørgsmål og uklarheder.

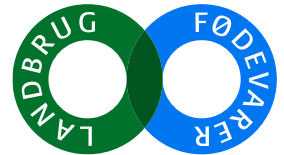
Landbrug & Fødevarer er bekymret for, at EU er på vej til at begå samme fejl, som da lovgiverne under fransk formandskab og i en forceret proces vedtog en EUDR-forordning, der ikke var gennemarbejdet, som rummede store uklarheder og som var unødvendigt tung/ umulig at implementere. En ny forceret proces for vedtagelsen af det foreliggende forslag med henblik på vedtagelse inden årsskiftet, vil med stor sandsynlighed føre til nye uklarheder, som vil plage europæiske primærproducenter, virksomheder, myndigheder og forbrugere i årene fremover.

Den bedste løsning vil efter vores mening være at sætte tiden i stå ("stop the clock") med henblik på en tilstrækkelig grundig lovgivningsproces baseret på et nyt gennemarbejdet forslag fra Kommissionen.

Landbrug og Fødevarer støtter ændringer, der betyder reelle forenklinger og som fjerner administrative byrder, som ikke bidrager meningsfuldt til forordningens formål. Vi må dog samtidig insistere på, at virksomhederne får mulighed for at forberede sig – herunder indrette deres systemer på de ændrede regler, samt indgå nye aftaler med leverandører og kunder. Reglerne kan ikke blive vedtaget endeligt før kort tid inden årsskiftet. Ingen virksomhed vil turde investere i forberedelsen til nye ændrede regler, før de er endeligt vedtaget. Kommissionen har oplyst at den efter nytår – altså efter de berørte virksomheder skal overholde reglerne - forventer at udarbejde vejledning til de nye regler samt opdaterede FAQ. Nye regler vil således ifølge forslaget træde i kraft selvom virksomhederne ikke har haft tid til eller mulighed for at forberede sig. Manglende forudsigelighed betyder derudover, at indgåelsen af kontrakter på leverancer af relevante råvarer til EU ligger stille med negative konsekvenser for europæisk forsyning med råvarer og europæisk konkurrencedygtighed og økonomi.

Af ovenstående årsag finder Landbrug & Fødevarer, at hvis der ikke kan opnås enighed om at sætte tiden i stå med henblik på forberedelse af en gennemarbejdet og implementerbar forordning, bør den tidligere udmeldte udskydelse af "entry into application" på et år fastholdes. Alternativt bør den "grace" periode, som forslaget indeholder, forlænges til 12 måneder. Det bør i så fald gøres klart, at manglende overholdelse af forordningen i denne periode ikke sanktioneres, heller ikke ved en kontrol udført efter periodens udløb.

Vi har derudover følgende foreløbige mere specifikke bemærkninger til forslaget:

Artikel 4a

One-time simplified declaration (art 4a stk 2 & 3)

Vi værdsætter den foreslåede forenkling indeholdt i artikel 4.a stk.2 hvor micro and small primary producers kan indsende en "one time simplified declaration".

Desværre annulleres forenklingen allerede i artikel 4.a stk. 3, som kræver opdatering af erklæringen ved *enhver* ændring i de indberettede oplysninger.

I den forenklede erklæring (annex III) skal primærproducenten oplyse den forventede mængde af det relevante produkt, der bringes på markedet årligt. I enhver bedrift vil der imidlertid være en udvikling i produktionsomfang over tid såvel som årlige udsving i produktionen. Art.4 Stk . 2 betyder således, at primærproducenten alligevel hvert år skal logge ind i Traces og indsende ny erklæring, modtage et nyt declaration identifier number, som så skal sendes til primærproducentens kunder, som så skal håndtere de nye oplysninger samt rette oplysningerne i deres oplysninger til kunder længere nede i værdikæden.

Forenklingen er således ikke reel med mindre en "one-time simplified erklæring" faktisk er en "one time simplified erklæring" .

Kommissionen har efterfølgende mundtligt oplyst, at kravet om opdatering i artikel 4.a. stk 3, ikke gælder "ved enhver ændring i de indberettede oplysninger", som nævnt i forslaget tekst, men kun ved situationer, hvor forholdene ændrer sig fundamentalt, som ved sammenlægning af bedrifter. Det vil være afgørende, at denne forståelse bliver skrevet ind i selve forordningsteksten, så det står helt klart, at en engangserklæring faktisk er en engangserklæring.

Brug af data fra eksisterende databaser (art 4a stk 4)

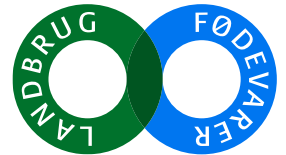
Landbrug og Fødevarer har tidligere påpeget, at der findes eksisterende systemer for sporbarhed, oprindelsesmærkning af oksekød samt detaljerede regler og procedurer for tilbagetrækning mv. Samtlige EU-lande skal således have en kvægdatabase. Vi har peget på, at det ikke giver mening at oprette endnu et sporbarhedssystem for kvæg under EUDR. Myndighederne burde sørge for, at de eksisterende systemer talte sammen, fremfor at pålægge kvægproducenter endnu en administrativ byrde.

Vi finder det derfor positivt, at artikel 4a stk. 4 pålægger medlemslandene at anvende eksisterende systemer til at tildele kvægproducenter de nødvendige "declaration identifier numbers".

Desværre fremgår det af artikel 4a stk. 4, at forpligtelsen for medlemsstaterne kun gælder, hvis *al* den information, som er nævnt i Annex 3 er indeholdt i det eksisterende system.

De eksisterende systemer er imidlertid lavet med andet formål for øje og indeholder ikke HS-kode for produktet. Nationale kvægdata-baser rummer heller ikke et estimat over hvor mange dyr producenten forventer at bringe på markedet det kommende år.

Medlemsstaternes lovpligtige kvægdata-baser indeholder den nødvendige information og kan uden problemer tilpasses til automatisk, at inkludere HS koder og produktionsomfang. Men vi er ikke overbeviste om at det vil ske. Hvis der var velvilje fra

medlemsstarenes myndigheder til at anvende de eksisterende databaser for at nedbringe den administrative byrde for europæiske primærproducenter ved indberetning til EUDR, så var det allerede sket. Artikel 4a stk. 4 skal indeholde en præcis forpligtelse for medlemsstarene, hvis den skal udgøre en reel forenkling.

Vi opfordrer til at det tydeliggøres i forslaget at de nationale kvægdatabaser indeholder de nødvendige informationer og skal bruges, med mindre en medlemsstat vælger at anvende et andet eksisterende officielt system.

Derudover er der brug for juridisk klarhed over hvordan en kvægproducent, samt downstream operators og forhandlere er stillede, hvis en medlemsstat ikke inden forordningen finder anvendelse har levet op til sine forpligtelser, og kvægproducenten således ikke er tildelt et declaration identifier number. Ifølge den nuværende tekst må kvæget hverken sælges på EU's marked eller eksporteres. Det er ikke acceptabelt.

Artikel 5

Artikel 5 indeholder ændrede forpligtelser for downstream operators. Det er umiddelbart positivt, at downstream operators ifølge forslaget ikke skal foretage due diligence og heller ikke skal uploade due diligence erklæringer i TRACES.

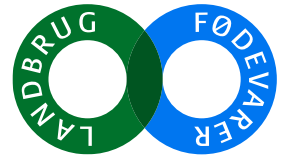
Ifølge artikel 5 stk 4 skal downstream operators og traders imidlertid modtage referencenumre og/eller deklaration identifiers fra deres leverandører og videregive dem til deres kunder.

Efter Landbrug & Fødevarer opfattelse er denne forpligtelse overflødig. Når først produktet er på markedet i EU og omfattet af operatørens due diligence tilfører det ikke yderligere værdi i forhold til forordningens formål at videregive referencenumre eller deklaration identifiers til downstream virksomheder, der ikke selv skal gennemføre due diligence.

Vi vil opfordre kravet om videregivelse af referencenummer/ *deklaration identifier number* udgår.

Såfremt kravet bevares, er der behov for afklaring af hvordan det stiller en downstream operator eller trader, der anvender importeret hhv. europæisk kvæg/oksekød:

- Kan importøren fortsat lade sin import dække af en enkelt due diligence erklæring, der dækker en stor mængde udenlandske bedrifter; og således videregive et enkelt referencenummer til sine kunder, og med muligheden af at rapportere "in excess"?
- Et slagteri, der baserer sig på europæisk kvæg, kan tilsyneladende ikke længere samle det i en årlig due diligence erklæring i lighed med importøren.
 - Skal det europæiske slagteri have en strikt forbindelse mellem det hakkede oksekød og en konkret landmands deklaration identifier number/ referencenummer?
Dette vil udgøre en væsentlig administrativ byrde som pålægges europæiske produkter, men som ikke pålægges importer.
 - Eller vil det europæiske slagteri have samme mulighed som importøren, men vil så skulle videregive deklaration identifier number og referencenumre fra samtlige de kvægproducenter, hvis kvæg kan indgå i slagteriets årlige produktion?

I komplekse forsyningskæder vil referencenumre og identifiernumre akkumulere, og vil resultere i, at slagteriet eller kødforarbejdningens virksomhed skal videre give meget store mængder numre til deres kunder. Der vil skulle oprettes systemer gennem hele kæden, som skal vedligeholdes – blandt andet med tilgang og afgang af leverandører. Det vil koste penge. Formålet er ifølge EU-kommissionen at der skal være sporbarhed, som gør det muligt for myndighederne at udføre en effektiv kontrol. For kvæg og afledte produkter findes en sådan sporbarhed og kontrolmulighed dog allerede jf. anden lovgivning, og der tilføres derfor ingen værdi i forhold til forordningens formål, ved at indføre et krav om endnu et parallelt sporbarhedssystem.

Hvis ikke kravet om videregivelse af referencenummer/ *deklaration identifier number* udgår for alle produkter, mener L&F at det som minimum skal udgå for kvæg og afledte produkter, idet der her allerede findes et myndigheds-system i alle EU lande, der sikrer sporbarhed og som myndighederne kan anvende til kontrolformål.

Artikel 16, para. 13

Artikel 13 kræver uvarslede myndighedskontroller. Ved kontrol af due dilligence systemer vil uvarslet kontrol sjældent give mening, Det vil medføre forgæves besøg og spild af myndighedernes såvel som virksomhedernes tid uden at forbedre kvaliteten af kontrollen, snarere tværtimod fordi kontrollen ikke kan forberedes. Kravet foreslås at udgå.

Artikel 24 para 2, (b), (c),(d)

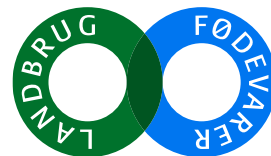
Kravene om at forhindre at produktet kommer på markedet eller eksporteres, tilbagekaldelse fra markedet, og til destruktion eller donation til velgørende formål er uetiske.

Hvis der er produkter på markedet som ikke lever op til forordningen, og hvis det ikke handler om dokumentationsfejl, men om bevidste kriminelle omgåelser, skal de ansvarlige straffes. Forordningen indeholder straffebestemmelser der muliggør endog meget strenge og forebyggende straffe. Men krav om tilbagetrækning og destruktion af produkter – herunder fødevarer, som ikke udgør en sundhedsrisiko, er ikke ansvarligt i forhold til de ressourcer der er medgået til produktionen. Muligheden for donation til velgørende formål er i de fleste tilfælde ikke realistisk.

Kravene bør slettes fra forordningen.

Artikel 38 para 4.

Det bør fremgå klart af forordningsteksten at den udskudte "entry into application" for mikro- og små primærproducenter 30 december 2026, også finder anvendelse i den efterfølgende værdikæde. I modsat fald vil downstream operaters og forhandlere

være tvunget til at kræve declaration identifier numbers fra deres leverandører.
Kravet vil ende hos primærproducenten, som således alligevel vil få samme dato for entry into application som de store virksomheder, Blot som krav fra kunderne i stedet for lovkrav.

Med venlig hilsen

Morten Damkjær Nielsen
Chefkonsulent

M +45 3017 8857
E mdn@lf.dk